

חוק השבות (תיקון), תשי"ד — 1954 *

1. בסעיף 2 (ב) לחוק השבות, תשי"ד — 1950¹ —
- תיקון
סעיף 2 (ב)
- (1) בסוף פסקה (2), במקום הנקודה יבוא נקודה-ופסיק ואחריהם המלה "או";
- (2) אחרי פסקה (2) תיווסף פסקה זו:
- "(3) בעל עבר פלילי העלול לסכן את שלום הציבור".
2. בסעיף 2 ובסעיף 5 לחוק, במקום "שר העליה" יבוא "שר הפנים".
- תיקון סעיפים
5-2

יוסף סרלין
שר הבריאות
ממלא מקום שר הפנים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באב תשי"ד (23 באוגוסט 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 192, תשי"ד, עמ' 88.
¹ ס"ח 51, תשי"ד, עמ' 159.

חוק ההסגרה, תשי"ד — 1954 *

1. לא יוסגר אדם הנמצא בישראל לידי מדינה אחרת אלא לפי חוק זה.
2. מותר להסגיר אדם כאמור, אם —
- (1) בין ישראל ובין המדינה המבקשת להסגירו לידיה (להלן — המדינה המבקשת) קיים הסכם הקובע הדדיות בהסגרת עבריינים;
- (2) והוא נאשם או נתחייב בדין במדינה המבקשת על עבירה שאינה בעלת אופי מדיני ושאינו נעברה בישראל היתה עבירה מן העבירות הכלולות בתוספת לחוק זה (להלן — עבירות הסגרה).
3. הוגשה בקשה מטעם מדינה זרה להסגיר לידיה אדם שנאשם, או שנתחייב בדין באותה מדינה על עבירת הסגרה (להלן — מבוקש), רשאי שר המשפטים להורות, כי המבוקש יובא לפני בית משפט מחוזי כדי לקבוע אם הוא ברהסגרה.
4. על סמך הוראה כאמור, יגיש היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו עתירה לבית המשפט המחוזי להכריז על המבוקש שהוא ברהסגרה.
5. הוגשה עתירה, יכול בית המשפט, בכל שלב של הדיון, לצוות על מעצרו של המבוקש. תקפו של הצו יהיה עד למתן החלטה באותה עתירה, אם לא ביטלו בית המשפט לפני כן.
- בקשת מדינה
זרה
- עתירה לבית
המשפט
- מעצר לאחר
עתירה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באב תשי"ד (23 באוגוסט 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 166, תשי"ד, עמ' 208.

מעצר בלי צו
ער בעתירה

6. היועץ המשפטי לממשלת ישראל או בא כוחו, או קצין משטרה גבוה, רשאים לצוות בכתב על מעצר מבוקש לפני הגשת העתירה, וכן על מעצר אדם שיש יסוד להניח שהוא ברהסגרה וכי תוגש בקשה להסגירו ונראה למצווה, כי המעצר דרוש להבטחת ההסגרה.

מעצר ער
בעתירה לפי צו

7. מי שנעצר לפי סעיף 6 יובא תוך 48 שעות לפני שופט שלום לשם קבלת צו מעצר עליו. זמן תקפו של הצו לא יעלה על חמישה עשר ימים, אולם לפי בקשת היועץ המשפטי, ולאחר שהוכח כי יש נסיבות מיוחדות המעכבות את הבאתו של העציר בפני בית-משפט מחוזי לשם הכרזה שהוא ברהסגרה, רשאי השופט להאריך את מעצרו לתקופה נוספת בהתאם לאותן נסיבות.

דחיית העתירה
מעיקרה

8. בית משפט ידחה עתירה שהוגשה לו לפי סעיף 4, אם —

- (1) המבוקש הועמד לדין בישראל על מעשה העבירה שבגללו מבקשים את הסגרתו ונמצא זכאי או חייב או שנשא את ענשו עליו בחוץ לארץ; או
- (2) נתיישנה אותה עבירה או נתיישן העונש שהוטל עליו בגללה לפי דיני המדינה המבקשת או לפי דיני מדינת ישראל; או
- (3) נזן על אותו מעשה עבירה או נמחל לו ענשו במדינה המבקשת.

הכרות מבוקש
כבר-הסגרה

9. הוכח בשעת הדיון בעתירה לפי סעיף 4, כי המבוקש נתחייב בדין על עבירת הסגרה במדינה המבקשת, או כי יש ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה כזאת בישראל, וכי נתמלאו שאר התנאים הקבועים בחוק להסגרתו — יכריז בית המשפט, כי המבוקש הוא ברהסגרה.

איי-הסגרה בגלל
חשש להפלייה
נזעית, דתית
או מדינית

10. על אף האמור בסעיף 9 לא יוכרו מבוקש כבר-הסגרה, אם מצא בית המשפט, כי יש יסוד סביר להניח —

- (1) שהאשמתו או בקשת הסגרתו באה מתוך הפלייה גזעית, או דתית; או
- (2) שבקשת ההסגרה באה כדי להאשימו או להענישו על עבירה בעלת אופי מדיני, אם כי לכאורה אין מבקשים את הסגרתו בגלל עבירה כזאת.

דחיית דיון
בעתירה

11. מבוקש העומד לדין או הנושא את ענשו בישראל על עבירה אחרת, רשאי בית המשפט הדן בעתירה להסגרתו לדחות את הדיון בה לתקופה שבית המשפט יקבענה; נדחה הדיון, לא תובא תקופת הדחיה בחשבון תקופת ההתיישנות הקבועה בדיני מדינת ישראל לענין האמור בפסקה (2) לסעיף 8.

ראיות

12. בית משפט הדן בעתירה לא יפסול כראיה —

- (1) עדות, בגלל זה בלבד שנגבתה במדינה זרה;
- (2) מסמך או עדות שנקבעו בהסכם בין ישראל ובין המדינה המבקשת ככשרים להתקבל כראיה לענין הסגרה.

ערעור

13. (א) למבוקש וליועץ המשפטי לממשלה תהיה זכות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בעתירה.

(ב) הערעור יוגש לבית המשפט העליון כבית משפט לערעורים פליליים תוך שלושים יום מיום מתן ההחלטה.

(ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על התרופות והסעד שבית המשפט העליון כבית דין גבוה לצדק רשאי לתתם בין לפני הערעור ובין לאחר מכן לפי כל דין, ולא לגרוע מהם.

14. הכרזת מבוקש כבר־הסגרה תקבל תוקף סופי, אם עברה תקופת הערעור ולא הוגש ערעור; או אם הוגש ערעור והוא נדחה. מתן תוקף סופי להכרזה
15. מבוקש שהוכרז בר־הסגרה מותר להחזיקו במשמורת עד להסגרתו, אם לא בוטלה ההכרזה בערעור או על פי סעיף 19. החוקה במשמורת
16. לא יוסגר מבוקש על עבירה שדינה במדינה המבקשת הוא עונש מוות, כשאין דינה כך בישראל, אלא אם התחייבה המדינה המבקשת שלא יוטל עליו עונש מוות, ושם הוטל או יוטל — יוחלף בעונש קל מזה. דין עונש מוות
17. (א) לא יוסגר מבוקש אלא אם הובטח על פי ההסכם עם המדינה המבקשת שהוא לא ייעצר, לא יועמד לדין ולא ייענש באותה מדינה על עבירה אחרת שעבר לפני הסגרתו, ושהוא לא יוסגר על ידי אותה מדינה למדינה אחרת על עבירה שעבר לפני הסגרתו; אולם הוראה זו לא תחול אם המבוקש יצא מהמדינה המבקשת לאחר הסגרתו וחזר אליה מרצונו, או אם ניתנה למבוקש לאחר שהוסגר אפשרות לצאת מהמדינה המבקשת והוא לא יצא ממנה תוך ששים יום לאחר שניתנה לו אפשרות כזו, או אם מדינת ישראל הסכימה בכתב לפעולה כזאת נגד המבוקש. סייג להסגרה
- (ב) לא תינתן הסכמה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם הוכרז אותו אדם בהעדרו כבר־הסגרה גם על העבירה האחרת, לאחר שניתנה לו האפשרות להיות מיוצג בשעת הדיון באותה הכרזה.
18. שיר המשפטים רשאי לצוות על ביצוע הסגרתו של מבוקש שהכרזתו כבר־הסגרה קיבלה תוקף סופי, ומשציווה כך מותר יהיה למסור את המבוקש למדינה המבקשת ולהעבירו מחוץ לגבולות ישראל. ביצוע הסגרה
19. (א) לא הוסגר מבוקש, או לא הועבר מחוץ לגבולות ישראל, תוך ששים יום מיום שהכרזתו כבר־הסגרה קיבלה תוקף סופי — ההכרזה בטלה, אלא אם הוארך תקפה לפי סעיף 20. ביטול הכרזה
- (ב) מבוקש שהועמד לדין בישראל או הנושא את עניו בישראל על עבירה אחרת, התקופה שבה נשא בעניו או עמד בדין לא תובא בחשבון ששים הימים האמורים בסעיף קטן (א).
20. אם לפני ביטול ההכרזה הוגשה על ידי היועץ המשפטי לממשלת ישראל או על ידי פרקליט המדינה בקשה להארכת תקפה, רשאי בית המשפט שלפי החלטתו קיבלה ההכרזה תוקף סופי להאריך את תקפה של ההכרזה, אם יש נסיבות מיוחדות המעכבות את ביצוע ההסגרה, לתקופה נוספת שבית המשפט יקבענה לפי הנסיבות שהוכחו. הארכת תקפה של הכרזה
21. הותנה בין ישראל לבין מדינה זרה בהסכם בענין הסגרה — תנאי הסכמים
- (1) כי רק חלק מן העבירות הכלולות בתוספת יהיו עבירות הסגרה לגבי אותה מדינה;
- (2) כי עציר ישוחרר ממעצרו, אם לא הוגשה בקשה להסגרתו או אם לא הוגשו הוכחות מספיקות להכריז עליו שהוא בר־הסגרה תוך תקופה שנקבעה בהסכם;
- (3) כי מסמכים וכל חומר אחר שנתפסו אצל מבוקש היכולים לשמש הוכחה נגדו במשפט, יימסרו למדינה המבקשת;
- (4) כי המועד לביטול הכרזה על מבוקש שלא הוסגר יהיה קצר מן המועד שנקבע בסעיף 19,
- ינהגו כמותנה, על אף האמור בחוק זה או בכל חוק אחר.

22. פקודת השחרור בערבות, 1944, תחול על כל מבוקש, כל עוד אין עליו הכרזה בעלת תוקף סופי שהוא בר-הסגרה; ולצורך פקודה זו רואים —

- (1) כל עבירה שעליה מבקשים את הסגרתו כעבירה שעליה הוא נאשם בישראל;
- (2) הגשת עתירה כדי לקבוע אם הוא בר-הסגרה — כהאשמה בחקירה מוקדמת;
- (3) הכרזתו כבר-הסגרה, אם הוא מבוקש בתורת נאשם — כצו העמדה לדין;
- (4) הכרזתו כבר-הסגרה, אם הוא מבוקש בתורת גידון — כגזר דין המטיל את העונש שהוא חייב לשאתו במדינה המבקשת.

23. הוגשה בקשת הסגרה, וניתן צו על ידי שר המשפטים לפי סעיף 9 (2) לפקודת ההסגרה, לפני תחילת תקפו של חוק זה — יחולו על אותה בקשה הוראות פקודת ההסגרה, כאילו חוק זה לא נכנס לתקפו. לא ניתן צו כאמור — יחולו על אותה בקשה הוראות חוק זה.

24. הוסגר אדם לישראל על ידי מדינה זרה, לא ייעצר ולא יובא לדין על עבירה אחרת שעבר לפני הסגרתו, וכן לא יוסגר למדינה אחרת על עבירה שעבר לפני הסגרתו, אלא אם נתנה אותה מדינה זרה את הסכמתה בכתב לפעולה כזאת, או אם לא יצא אדם זה מישראל תוך ששים יום לאחר שניתנה לו, משהוסגר, אפשרות לעשות זאת, או אם יצא מישראל לאחר שהוסגר וחזר אליה מרצונו.

25. (א) פקודת ההסגרה תתוקן כך — ביטולים

- (1) שם הפקודה יהיה „פקודת העדות (משפטים פליליים זרים)“;
- (2) הסעיפים 3 עד 20 ו-23 — יימחקו.

(ב) כדי להסיר ספק נאמר בזה, כי חוק העבריינים הפליליים, 1881, אינו חל בישראל מיום הקמת המדינה.

26. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובכלל זה תקנות בדבר סדרי הדין בעתירות, בבקשות ובערעור וכללי הראיה בעתירות.

תוספת

(סעיף 2)

(א) כל עבירה שאפשר להטיל עליה עונש מוות או עונש מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים, אף אם ענשה קל מזה כשנידונים עליה בבית משפט שלום או בבית משפט מחוזי בדיון מהיר, למעט —

- (1) עבירה שאין העבריין יכול להיאשם בה, אלא באשר היה בשעת העבירה חייל כמשמעותו בחוקת השיפוט תש"ח⁴;
- (2) עבירות על הסעיפים 85 ו-181 לפקודת החוק הפלילי, 1936⁵;

¹ ע"ר 1044, תוס' 1 מס' 1350, עמ' 57.
² חוקי א"י, כרך א', פרק נ"ו, עמ' 657.
³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2608.
⁴ ע"ר תש"ח, תוס' ב' מס' 20, עמ' 105.
⁵ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 208.

(3) עבירות על חוק לתיקון דיני העונשין (תקיפת שוטרים) תשי"ב—1952,¹ או על הדינים המפורטים בתוספת לחוק למניעת הפקעת שיערים וספרות (שיפוט), תשי"א—1951.²

(ב) עבירה שענשה פחות מן האמור לעיל, והיא עבירה לפי חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב—1952,³ או אם היא עבירה על סעיפי פקודת החוק הפלילי, 1936, המנויים להלן: 88, 109, 110, 115—100, 120—122, 124, 140, 146, 156, 158, 159, 161—163, 166, 170, 173, 174, 185, 186, 195, 218, 242, 250, 261, 262, 270, 303—306, 336, 350, 359, 360, 363—366.

פ נ ת ס ר ו ז נ
שר המשפטים

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב נ - צ ב י
נשיא המדינה

- 1 ס"ח 94, תשי"ב, עמ' 144.
2 ס"ח 68, תשי"א, עמ' 40.
3 ס"ח 92, תשי"ב, עמ' 126.

מספר 57

חוק לימוד חובה (הוראות שעה) (תיקון), תשי"ד—1954 *

1. בסעיף 1 לחוק לימוד חובה (הוראות שעה), תשי"ד—1953¹ (להלן — החוק), במקום ההגדרה „שנת הלימודים תשי"ד“ תבוא הגדרה זו:
„שנת הלימודים תשי"ד“ או „שנת הלימודים תשט"ו“ — תקופה שאינה עולה על שנים עשר חדשים, אשר תחילתה וסיומה, לגבי כל אחת משנות לימודים אלה, נקבעו על ידי השר באכרזה שפורסמה ברשומות.“
2. בסעיף 2 לחוק, אחרי „בשנת הלימודים תשי"ד“ יבוא „או בשנת הלימודים תשט"ו“.
3. בסעיף 3 לחוק, אחרי „לשנת הלימודים תשי"ד“ יבוא „או לשנת הלימודים תשט"ו“.
4. בסעיף 7 לחוק, תוחלף הנקודה שבסופו בפסיק, ואחרי יבוא „ובפרט מן החובות המוטלות על רשות חינוך מקומית לפי הסעיפים 7 (ב) ו-7 (ג) לאותו חוק“.
5. בסעיף 8 לחוק, בפסקה (3), אחרי „שנת הלימודים תשי"ד“ יבוא „שנת הלימודים תשט"ו“.

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

ממלא מקום שר החינוך והתרבות

י צ ח ק ב נ - צ ב י
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה באב תשי"ד (21 באוגוסט 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 210, תשי"ד, עמ' 262.
1 ס"ח 136, תשי"ד, עמ' 2.